

Милосердя й доброта душі до раю поверта

(1-4класи)

Підготувала

Педагог-організатор

Цимбалюк Софія Сергіївна

Виховний захід «Милосердя й доброта душі до раю поверта»

Мета: ознайомити учнів з поняттям доброти та милосердя, виховувати в них, почуття доброти та милосердя.

Краса врятує світ

Ф. М. Достоєвський

Бути добрим до кожної травинки ніжної...

Є. Євтушенко

Добро все перемаже.

Народна мудрість

Записи на дошці:

Добро

• Усе позитивне в житті людей, що відповідає їхнім інтересам, бажанням, мріям, благо.

• Добра, корисна справа, дія, вчинок.

Зло

• Що-небудь погане, недобре.

• Нещастя, лихо, горе.

• Почуття роздратування, гніву, досади, розлюченість.

(Великий тлумачний словник сучасної української мови

В. Г. Бусел)

Милосердя — щиросердність, співчуття, готовність робити добро сому, любов на ділі, здатність відгукнутися на чужий біль. Людям милосердним притаманне співчуття по відношенню до сироти, інваліда, тяжко хворої людини, людини похилого віку, людини що потрапила в біду.

(Тлумачний словник В. І. Даля)

Учень: Криниця без джерела — це не криниця.

І колос — це не колос без зерна.

Без доброти душа — то є безкрила птиця,

Не заспіває жайвором вона.

Вчитель: Тема нашої сьогоднішньої зустрічі — «Доброта і милосердя». Ми часто чуємо ці слова: доброта, сердечність, людяність, милосердя. Ще з часів давньоруських благодійств були вони в традиціях нашого народу. Цілком природним і закономірним вважається допомогти знедоленому, нещасному, поділитись шматком хліба, дати притулок бездомному, захистити старість, порятувати хворого, заступитися за беззахисного.

Учень: Не говори про доброту,

Коли ти нею сам не сяєш,
Коли у radoцax витаєш,
Забувши про чужу біду.
Бо доброта — не тільки те,
Що обіймає тепле слово,
В цім почутті така основа,
Яка з глибин душі росте.
Коли її не маєш ти,
То раниш людяне в людині.
Немає вищої святині,
Ніж чисте сяйво доброти.

Вчитель: Милосердя й доброта - як два крила, на яких тримається людство. Як же могло так статися, що милосердя втратило сьогодні свою цінність, його зміст звівся в основному до милостині? Невже для того, щоб виіскрити доброту із наших сердець, потрібен землетрус чи Чорнобиль? Хіба без них не можна бути милосердними? Хіба в звичайному плині немає людей, які потребують допомоги?

Ще з часів давньоруських благодійність була в традиціях нашого народу. Цілком природним і закономірним вважалося допомогти знедоленому, нещасному, поділитися шматком хліба, дати притулок бездомному, захистити старість і немічність, порятувати хворого чи каліку, захистиш скривдженого.

Бесіда :

1. Що таке доброта на вашу думку?
2. Що таке звичайна людська доброта?
3. Що таке добросердечність?
4. Що таке Чуйність?

Справді, різні люди є на світі, з різними натурами, характерами, інтересами і смаками. А все ж хочеться вірити, що більше хороших людей. Письменник, вчений Білецький-Носенко писав: «Думай добре, роби добре - і буде добро». Робити добро треба, бо людина, яка не відчуває приязні до інших людей, руйнує себе як особистість. На злі далеко не заїдеш. Зла людина ніби постійно обкрадає себе, не вміє по-справжньому радіти, сміятися, любити. І якщо з юних літ не привчити себе тамувати в собі роздратування, недовіру, злість, душа людська не ширшає - вона обростає ненавистю, поїдає саму себе. А потім дивись — і висохло у душі живильне джерело, що допомагало жити, вірити, рухатися вперед. Отже, добро - не наука, воно - дія. Прикладів тому безліч у нашому житті, вони на кожному кроці.

Людська порядність, доброта не має меж. Ми сьогодні маємо бути милосердними не тільки до людей, а й до всього, що нас оточує: тварин, рослин. Недаремно говорять, що криниця без води — просто яма, так і людина без доброти - сама тільки оболонка.

А зараз послухайте уривок з української народної казки «Названий батько»:

...Приходить дід до третього брата. А той живе вбого, хатка невеличка, тільки чистенька. Прийшов дід отой та такий уже зробився обшарпаний, обідраний.

-Дайте, - каже, — хоч шматочок хліба.

То той чоловік:

-Ідіть, - каже, - дідусю, в хату, там вас нагодують.

Приходить він у хату. Жінка як глянула на нього, що він такий обі-драний, пожаліла його, пішла в комору, винесла одержу, дала йому. Надів він... Та як надів, вона глянула, аж у нього на грудях така рана велика, така страшна...

Посадила вона його за стіл, нагодувала, напоїла... А тоді чоловік питає:

- Скажіть мені, дідусю, від чого у вас рана на грудях?

-А це, - каже, - така в мене рана, що від неї мені скоро смерть буде.

Тільки мені день і зосталося жити.

-Оце лихо! - каже жінка. - І немає на неї ніяких ліків?

-Є, - каже дід, - та тільки ніхто тих ліків не дасть, хоч кожен може.

Тоді чоловік:

-А чому ж не дати? Аби міг. Кажіть, які.

- Та такі, - каже дід, - як хазяїн сам візьме та підпалить свою хату та все його добро згорить, то тоді взяти попелу та й затоптати мені рану, то так і загоїться. Та хіба ж є такий чоловік на світі, щоб те зробив?

Замислився найменший брат. Довго думав, а тоді до жінки:

-А як, жінко, думаєш?

-Та так, - каже жінка, - що ми хату вдруге наживемо, а добрий чоло-вік як умре, то вже йому другого життя не буде.

- Ну, коли так, — каже чоловік, - то винось дітей з хати.

Повиносили вони дітей, самі повиходили... Глянув чоловік на хату -

жалко йому стало добра! А людину ще більше жалко! Взяв та й підпалив. Так ураз хата полум'ям і взялася - де й ділась. А замість неї постала інша хата, така гарна та й пишна. А дід стоїть та тільки всміхається.

Учень: Хіба чекати плати за добро?

Нехай в руці зламається перо,

Нехай твоя зламається рука,

Що за добро добра собі чека.

Добро твориться просто - ні за так,

Так, як цвіте і опадає мак,

Як хмарка в'ється і сміється пташка,

Як трудиться мурашка-горопашка.

(Іван Драч)

Бесіда:

1. Чи правильно вчинили чоловік і жінка?

2. Як би ви вчинили на їх місці?

Вчитель: А зараз кожен з вас подумає і назве хоча б один вислів, прислів'я, приказку про добро та милосердя:

1.Добро плодить добро, а зло плодить зло.

2.Добро не пропадає, а зло умирає.

3.Не все добре, що солодке.

4.Ти до нього з добром, а він до тебе з колом.

5.Не всяка стежка без спориша, не в кожної людини добра душа.

6.Добрий чоловік і сусідів дім від вогню збереже.

7.Від лиха до добра недалеко дорога.

8.З добрим дружись, а злого й лихого стережись.

9.Не сподівайся за добро дяки.

10.Злий плаче від зазвисті, а добрий під радості.

11.Все зле — все немудре.

12.У кого є злість, той своє серце їсть.

13.Хто сам не знав зла, не вміє шанувати добра.

14.Злий сам себе б'є.

15.Злість до добра не доводить.

Вчитель: Важко уявити, люди страждають не від того, що на кожен день не мають свіжого хліба, а через те, що не чують вкрай необхідного «Добрий день».

Учень: Кажімо більше добрих слів.

Знайомим, друзям і коханим!

Нехай комусь тепліше стане

Від зливи наших почуттів.
Нехай тих слів солодкий мед
Чиюсь загоїть рану,
Чи перший біль, чи то останній,
Коли б то знати наперед!
Кажімо більше ніжних слів!
Комусь всміхаймось ненароком,
То не життя людське коротке
Короткі в нас слова черстві.
Кажімо більше ніжних слів.

Вчитель: Поспішайте пізнати світ, поспішайте обійняти маленьку часточку вічного буття.

Серця людей повинні випромінювати доброту, примушувати частіше
битися серце, коли бачиш поряд немічну людину.

Кажімо один одному хороші слова.

Лікування добротою потребують не тільки хворі й самотні, а й цілком благополучні і здорові люди. Лікування милосердям потрібне і тим хто не бачить і не чує кривди й болю. «Треба, щоб за дверима кожної задоволеної щасливої людини стояв хто-небудь з молотком і постійно нагадував би стуком, що є нещасний...»— так писав письменник-гуманіст А. П. Чехов.

З давніх-давен дзвони, окрім богослужіння, повсюдно використовувались як набат, для сповіщення про якесь лихо, біль, на сполох під час пожежі, ворожого нашествия.

Сьогодні дзвони б'ють на сполох, закликаючи нас до милосердя, до доброти, бо тільки доброта робить нас справжніми людьми.

Учень: Нам би про душу хоч не забути,

Нам би хоч трохи добрішими бути!

Ми лише раз — так уже повелося —

Живемо на цій грішній землі.

Хай прокинуться сплячі душі,

Щоб як квіти у квітнику,

Що потребують дощу і суші

На довгим життєвім шляху.

Хай романтика Віри й Любові,

Слово людського тепла й доброти.

Нам порожнини в душах заповнити,
Куди вже війнули ранкові вітри.
І душі наші хай піснею повняться!
Скиньмо із лиць своїх черствості маску,
Нехай зігрівають нас промені сонячні,
Зробім Україну щасливу, як казку.
Нам милосердя, Господи, подай,
До всіх страждущих і незахищених,
Ми ще від страху і злі, і сліпі,
В душах у нас ще багато що знищено.
Благослови рід людський на Добро!
Душі відкрий для злагоди й миру!
Щоб на Вкраїні незгод не було
Нас сохрани. І спаси! І помилуй!

(Грина Тулундай)

Заключне слово вчителя: Сьогодні ми говорили про Добро і Милосердя. Ви збагатилися знаннями про Добро. Хотілось би, щоб після цього уроку кожен з вас осмислив свою життєву позицію і став добрішим, кращим, досконалішим.

А зараз давайте ми з вами складемо правила доброти і милосердя.

Золоте правило:

1. Ставитися до інших так, як ви б хотіли, щоб ставилися до вас.
2. Поважати інших, особливо старших і слабших від себе.
3. Слухати маму, тата, бабусю.
4. Не сміятися над каліками.
5. Любити і берегти природу, тварин.
6. Не проходити байдуже мимо людської біди, горя, розпачу.
7. Не залишати тварин у біді.
8. Любити природу і все живе. Бережливо ставитися до краси.
9. Уміти не тільки поспівчувати у горі, а й порадіти чужому успіху.

А я бажаю вам успіхів у постійній роботі над собою.

Хай множаться зерна добра в ваших душах.

